*[□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□ □□□□□□□'□□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□

கண்களை வியப்புடன் நோக்கினாள். அவளுக்கு தன்னை நினைக்க சிரிப்பாக இருந்தது. அதே சமயம் பெருமிதமாகவும் இருந்தது. கர்வம் கூட ஓரத்தே எட்டிப்பார்க்கவும் செய்யாமலில்லை. ஏதாவது கூடித்தால் பரவாயில்லை போல் பட்டது. பிரிட்ஜிலிருந்து 'ஓரெஞ்ஜ் ய□ஸ்" எடுத்துப் பருகியபடி சோபாவில் வந்தமர்ந்தாள். ரி.வி.யதை தட்டினாள். கூறிப்பிடும்படியாக எதுவும் இல்லை. ஊர் ஞாபகம் வந்தது. கடை கூட்டிகளின் ஞாபகம் வந்தது. இந்நேரம் ஆவர்கள் என்ன செய்து கொண்டிருப்பார்கள்? ஏ.கயேம் கையுமாக ஏதாவது சனெற்றிகளில் நிற்பார்களோ? அல்லது தாக்கதலில் மூன்னணியில் நிற்பார்களோ? இவ்வளவு தூணிச்சல் அந்தப் பிஞ்சுகளுக்கு எப்படி வந்திருக்க முடியும்? இவளால் அவர்களை உணர்ந்துகொள்வது கஷ்டமாக இருந்தது. சிறுவனின் ஞாபகம் □ட எழுந்தது. சிறுவனின் நட்பு நஞ்சில் இதமாக இருந்தது. கணவனின் ஞாபகம் எழுந்தது. நஞ்சில் ஓருவித கனிவு படர்ந்தது. அவனது நஞ்சிலே படர்ந்து அடங்கி மனப்பாரத்தை இறக்கவேண்டும் போலிருந்தது. நான் எவ்வளவு □ரம் இன்னமும் அவரை விரும்புகிறேன். ஏன் அன்று என் உணர்வுகளுக்கு அடிமையாகிப்போயிருந்தேன்? தன்னையே கேட்டுக்கொண்டாள். எதற்காக? எதற்காக அவர் என்ன கூறை வதைத்தார். பின் எதற்காக? ஏன் அவ்விதம் நடந்து கொண்டேன்? பதில் அவ்வளவு சுலபமாக கிடைப்பதாக தெரியவில்லை. அன்று இவ்விதம் நடந்துகொண்ட நான் பின் எதற்காக அவர் இன்று நடந்து கொண்ட மூறையைக் கண்டு கோபப்பட்டேன்? இவரை நான் உண்மையிலயேவே விரும்புகிறேனோ? என் அடிமனதில் இவருடன் வாழ்வதை நான் உண்மையிலயேவே விரும்பவில்லையா? எதற்காக என்னுள் இத்தனை மூரண்பாடுகள். இப்படித்தான் பொதுவில் எல்லோருமா? அல்லது நான் தான் வித்தியாசமானவளோ? நான் நடந்த மூறை தெரிந்தும் இவர் எப்படி என்னை ஏற்க மூனைந்தார்? என்னில் ஏற்பட்ட கோபத்தை விட அவர் என்னை விரும்புகிறாரா? இவ்வளவு நிகழ்வுகள் சம்பவித்தபின்னும் இன்னும் அவருடன் சேர்ந்து வாழ்வது இயலக்□டியது தானா? என்னால் தான் இயல்பாக இருக்கமுடியுமா? இவருக்கு தூரோகம் செய்த நான் எதற்கு இன்று இவ்விதமாக ஆசைப்படுகின்றேன். நான் சுயநலக்காரியா? இந்தக் களேவிகளைக் கடேபதன்□லம் தன்னை மலேும் அறிய முயன்றாள். இவ்வாறான நரேங்களில் சோர்வு நீ□ங்கி ஓருவித தெனெ்பில் மனம் தூள்ளி எழுந்து விடுகிறது. செய்த செயல்களில் சரி,பிழகைளை சரியாக இனம் காண்பதன் □லம் தவறுகளுக்கு பொறுப்பறேபதன்□லம் மனம் சுத்தமாகிவிடுகிறது. ஆடிப்பாடத் தொடங்கிவிடுகிறது.

'கண்கள் பூரிந்துவிட்ட பாவம் உயிர் கண்ணனுரு மறக்கலாச்சு பெணெ்களினிடத்திலிது போலே ஓரு பதேயை மூன்பு கண்டதுண்டோ?" என்ற பாரதியின் பாடலை உற்சாகம் பறெ்ற மனத் □ண்டுதலால் உதடுகள் மலெ்லப் பாடின. சிறுவன் க□றியதுபோல மீ□ண்டும் அவருடன் சேர்ந்து வாழ்வது தான் நல்லது. இவரைப்போல பரந்த நஞ்சைப் பார்ப்பதே அரிதான விடயம்தான். அவர் என்னை அழதை்தபோது மறுத்துவிட்டேன். ஆனால் இப்போ அவரை நான் அழகைக்கப்போகும்போது அவர் மறுக்காமல் இருப்பாரா? அப்படி அவர் மறுத்தால்.அதையும் ஏற்க நான் தயார்தான். அன்று அவரை மறுத்தற்கு கிடதை்த பரிசாக இருக்கட்டுமே"

பழயை ஞாபகங்கள் சில மலெ்லத் தோன்றின. சிட்டுகளாக பறந்து திரிந்த பருவத்தில் அவளது கணவன் அவளை தூரத்தித் திரிந்தது ஞாபகத்தில் வந்தது. மூகம் நாணிச் சிவந்தது. எவ்வளவு □ரம் இவளுக்கு□ பின்னால் அவன் நாயாய் அலைந்திருப்பான். மூதன்மூறையாக கடித்தத்தை அவளிடம் எதோ தூணிவில் கொடுத்துவிட்டு அவள்

எதிரிலயேே வரப்பயப்படட்ட ஓரமாதமாக அவன் தலமைறவைாகப் பாேனதை நினதைத்தம் சிரிப்ப இலசாேக வந்தத. அந்த ஓர மாதமாக இவள் அவனதை் தடேித் தவித்த தவிப்ப. வாய் விட்டச் சிரிக்கவணேட்டம்பாேல் பட்டத. சிரித்தாள். பழயை ஞாபகங்கள் எப்பாேதமே இனிமயைாகத்தான் இரந்தவிடகின்றன. பழயை படப்பாடல் ஒன்றின் வரிகளை மலெ்ல மணமணத்தக் கொண்டாள். பசமை நிறந்த நினவைகளே.பாடித் திரிந்த பறவகைளே ஏன் எப்பாேதமே பழயை நினவைகள் இனிமயைானதாகவம் நிகழ்கால நடப்பகள் கசப்பானதாகவம் அல்லத இனிமயைற்றம் இரந்த விடகின்றன. இவ்விதம் களேவி ஒன்றம் எழந்தத. அந்தப் பரவத்தில் கதகைள் வாசிப்பதனெ்றால் அவள் பதை்தியமாகிவிடவாள். அதவைிட வீ ட்டத்தாேட்டம், வளவக்கள் பின்னரேங்களில் பறவகைளை, அணில்களபை் பார்த்தம் மயெ்மறந்தம். நிற்பதம் இவளதம் வளவக்கப் பின்னால் விரிந்திரந்த வயல் அவளதம் கணவன் கடமம்பத்தாரதம் அங்கதான் - உயரமாக வளர்ந்திரக்கம் நறெ்கதிர்களின் மறவைகக்கள் இவள் அதிகமாக அவனசை் சந்திப்பத. ஓரவித படபடப்பில் எதிர்பார்ப்பில் கழிந்தம் கொண்டிரந்த பரவம். அப்பரவத்தில் நஞெ்சில் பதிந்திரந்த அப்பாவித் தன்மை வயதம் ஆக ஆக கறந்தம் கொண்டதோன் பாேய்விடகிறதம். உண்மதைான். கழந்தகைள் மனதில் கபடம் இரப்பதில்லை. வயதம் பாேக கழந்தகைள் மாறிவிடகிறார்கள். இல்லாவிட்டால் காதலித்தம் மாேகித்தம் மணந்தவனக்கே தரோகம் சயெ்ய மனதம் வந்திரக்கமா?

அவளதம் இன்றயை சீ ர்கலைவிற்கம் காரணமானவனின் ஞாபகமம் எழந்தத. அவன் உண்மயைில் இவளபை் பலவந்தப்படத்தினானா? அவன் சந்தர்ப்பத்தை இவளக்கம் ஏற்படத்திக் கொடத்தான். இவள் அந்தச் சழல் விரித்த வலகை்கள் சிக்கப்பட்டம் தானாகவே அகப்பட்டக்கொண்டாள். இராமாயணத்தில் வரம் அகலிகை சயெ்ததபாேல. அகலிகைக்கம் களெதமரின் வடேத்தில் வந்ததம் இந்திரன் என்றம் தரிந்திரந்ததம். இரந்தம் அவள் தவறினாள்? ஏன்? தவேர்களின் அரசன் இந்திரன். அவனே தன் அழகில் மயங்கி வந்தம் விட்டானனெ்றே தன் அழகின் மலேே் அவளக்கம் இரந்த கர்வத்தினால் அவள் மயங்கிப்பாேனாள். இதனால் அவள் தவறிப்பாேனாள். தரிந்தே தவறிப்பாேனாள். அவள் தான் எப்படித் தவறிப்பாேனாள் என்றால் மற்றம் அறிந்த மனிவரான களெதமரக்கம் ம்ளை எங்கே பாேயிற்றம்? நடநிசிக்கம் அதிகாலகை்கம் வித்தியாசம் தரியாத களெதமரா மற்றம் அறிந்த மனிவர்? இப்படித்தான் மற்றம் அறிந்த பலர் ஆனகை்கம் அடி சறக்கியவர்களாகப் பாேய் விடகிறார்கள். அந்த அகலிகையைகை் கல்லாக்கிய களெதமர் க்ட அவள் விமாேசனம் பறெவதற்கம் வழி வகை்காமல் இல்லை. இராமனின் பாதங்கள் பட்டம் சாபம் நீ ங்கிய அகலிகையை களெதமர் மீ ண்டம் ஏற்கத்தானே சயெ்கிறார்? என் வாழ்வில் இராமன் யார்? சிறவனா.இவன் வரவால் என் பாபம் நீ ங்கி மீ ண்டம். என் பரஷனிடம் சரேப் பாேகின்றனோ? தரிந்தம் தவறிழதை்தாள் அகலிகை, அவளையே களெதமர் மீ ண்டம் மனயைாளாக ஏற்காமல் இல்லை. இக்கதை ம்லம் இராமாயணத்தில் 'கற்ப, கற்ப என்றம் மடேகை்கம் மடேை மழங்கம் சம்கத்தின் பரெங்காப்பியங்களில் ஒன்றில் க்றப்பட்டம் அகலிகையின் கதையில் க்றப்படவதம் என்ன? கற்ப தவறியவளக்கம் மன்னிப்ப உண்டனெ்பதா? அகலிகையின் கதகை்கம் தன் நிஜவாழ்க்கைகை்கம் இடயைில் நிலவிய ஒற்றமை ஓரவித வியப்பயைம் இதே சமயம் ஓரவித ஆறதலயைம் இவளக்கத் தந்தத. அதசேமயம் கல்லாகி எத்தனயைாே வரடங்களாக காட்டில் மழயைிலம் வயெிலிலம் வாடிக் கொண்டிரந்த அகலிகையின் மலேே் ஓரம் வித இரக்கமம் ஏற்பட்டத. அனதாபமம் தாேன்றியத. நஞெ்சில் அகலிகையின் உரவத்தகை் கற்பனை சயெ்தம் பார்த்தாள். தவேராஜனான இந்திரனே மயங்கம் அளவக்கம் அபரிதமான அழகடயைவளாக விளங்கிய அகலிகையின் உரவத்தகை் கற்பனை சயெ்தம் பார்த்தாள். கல்கியில் வளிெவந்த சித்திரக் கதகைளக்கம் ஓவியம் வரயைம் வினவின் ராஜகமாரிகளில் ஓரத்தியின் ஞாபகம்தான்

வந்தது. இவ்விதம் தோன்றிய அகலிகையைகை் கட்டியனதை்தை ஆறுதல் கறினாள். இவளுக்கு இப்போது நஞ்சு மகிழ்ந்திருந்தது. இன்பத்தில் பொங்கியிருந்தது. மிக விரவைில் கணவனுடன் கதகை்க வணேண்டுமனெ மூடிவு சயெ்தவளாக மீ ண்டும் படுக்ககை்கும்த் திரும்பினாள். சிந்தனகைள் அவள் கூழப்பத்தபை் போக்கியிருந்தன. நஞ்சில் நிம்மதியை, தளிெவினை, உறுதியபை் பரப்பியிருந்தன.

"தீ யினை நிறுத்திடுவீ ர்! நல்ல தீ ரமுந் தளிெவும் இங்கருள் பூரிவீ ர்! மாயயைில் அறிவிழந்தே உம்மை மதிப்பது மறந்தனன், பிழகைளலெ்லாம் தாயனெ உம்மபை் பணிந்தனே், பொறை சார்த்தி நல்லருள் சயெ வணேண்டுகிறனே். வாயினிற் சபதமிட்டனே் இனி மறக்கிலனே். எனை மறக்கிலிர்!"

□□□□□□□□□□□ **11:□ □□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□....**

கொஞ்ச நாட்களாகவே வலேையைில் மனசு ஒன்ற மாட்டனே் என்கிறது. மனசு அமதையிில்லாம் தவிக்கத் தொடங்கி விடுகிறது. வாழ்க்கையைில் அமதை இல்லை என்றால் மனதிலும் அமதை வற்றித் தான் விடுகிறது. போதாதற்கு மண்டயைபை் பிளந்து கொண்டு தலையைிடி வறேு. வழக்கமாய் அஸ்பிரின் இரண்டிரண்டாய் நாலு மணிக்கொரு தடவை எடுத்தால் தான் தலையைிடி நிற்கும். ஆனால் இம்முறை இந்த வதை்தியமும் வலேை சயெ்யவில்லை. தலையைிடிக்கும் அஸ்பிரின் பழகி விட்டதோ? பின்னரேம் மிஸிஸ் லுங்கிடம் போகவணேண்டும். அவள்தான் என்ரை ஃபமிலி டொக்டர். கரைாசியான டாக்டர் அவள், திரும்பத் திரும்ப அவருடயை முகம்தான் மனசிலை வந்து வந்து சிரிக்குது.

எவ்வளவு தூரம் அவரிலை மனசு பதிந்து போய் கிடக்கிறது. இவ்வளவு தூரம் அவரிலை உருகிற மனசுக்கு அன்றகைக்னென்று பூத்தி எங்கே போயிற்று? மனம் ஓரு கூரங்கனென்று சும்மாவா சொன்னாங்க. அவரிட காலிலை விழுந்து கதற வணேட்டும் போலிருக்கிறது. அப்படியே அந்தப் பாதங்களை கண்ணீரால் கழுவிப்பாட்ட வணேட்டும் போலவும் இருக்கிறது. இந்த சகெஸ் உணர்ச்சி தானே என்னை இந்த நிலகைக்கு தள்ளியது. வாழ்க்கை மழுக்க இந்த உணர்ச்சியையே ஓதுக்கித் தள்ளி விட்டு, அவர் கால்மாட்டில் தலை வதைத்துப் படுக்க அவர் சம்மதித்தாலே போதும் போல் தெரிகிறது. அகலிககை் கல்லாகிக் கிடந்தது போல். உணர்வுகளகை் கல்லாக்கி விட்டு அப்படி இருப்பது கூட ஓரு வித மீ ட்சி போலத் தான் படுகிறது. கொஞ்சநாளாகவே என்ரை போக்கை கவனித்த சுப்பர்வசைர் கிறிஸ்டினா தான் நல்லதொரு. அட்வசை் பண்ணினாள். "யூ டோன்ட் லுக் லகை் ஓகே. வை டோன்ற் யூ கோ பாரே் டூ வீ க் வக்கஷேன். இட் வுட் பீ கூட் பாரே் யுவர் மனை்ட் அன்ட் ஹலெத்". , கிறிஸ்டினாவின் அட்வசைம் சரியாகத் தான் பட்டது. நானும் வலேகை்கூச் சரே்ந்ததிலிருந்து. இதுவரை லிவு எடுத்ததயேில்லை. எடுத்தால் என்ன என்று பட்டது. இவள் சொல்வது போல் உடம்புக்கும் நல்லதாகவே பட்டது. இதற்காள். என் வாழ்க்கையையும் ஓரு சீ ருக்கு கொண்டு வரலாம் போலவும் பட்டது. அப்பாட்மனெ்டிலும் ஓழுங்கூபடுத்த வணேட்டிய வலேகைள் நிறையவே இருந்தன. கொஞ்ச நாளாக மறந்திருந்த கரப்பான் பூச்சிகளின் தொல்லையும் பழையைபடி அதிகரிக்கத் தொடங்கியிருந்தது. எவ்வளவோ சயெ்தும் அடக்க முடியாத கரப்பானை சனைாக்காரனின் 'சோக் தான் தீ ர்த்து வதை்தது. இப்ப பழையைபடி தலகைாட்டத் தொடங்கி விட்டினம். "சோக் கொஞ்சம் வாங்க வணேும். இந்த சனைாக்காரனின்ரை மூளையே மூளை, ஆட்கள் தான் கூறுணி, விஷயகாரங்கள் தான். இந்த வளெ்ளகை்காரனாலை முடியாத விஷயத்தை சின்ன 'சோக்"கை கொண்டு என்ன மாதிரி தீ ர்த்து வகை்கிறாங்கள். 'சோக் கோடுகளபை் போட்டு கரப்பான் பூச்சிகளை அடக்கிற விசயம் இருக்கூதே. கோடுகளதை் தாண்டிப் போட்டு கரப்பான் பூச்சிகள் கண்மண் தெரியாமல் வந்து மோதி சாககே்கை பார்க்கிறதுக்கு பாவமாயிருக்கும். கரப்பான் பூச்சியின் உடலில் எந்த இடத்தில் பட்டாலும் சரியாம், ஐந்தாறு மணித்தியாலத்தில் முடிஞ்சு விடுவினமாம். கோடுகளதை் தாண்டிய கரப்பான் பூச்சிகளின் முடிவை நினசை்சதும் எனக்கு வறேு ஓரு விசயமும் ஞாபகத்திற்கு வந்து போகிறது. என் வாழ்க்கையும் ஓரு விதத்தில் இந்த கரப்பான் பூச்சிகள் போலத்தானோ. என்றொரு எண்ணமும் கூட எழாமலில்லை. சில கோடுகளதை் தாண்டினதாலை தானோ என்ர வாழ்க்கையும் இப்படியாச்சோ? கோடுகளதை் தாண்டினால் நிலமைை இப்படித் தானோ?

எத்தனை விதமான கோடுகள். எங்களசை் சுற்றி நாங்களே போட்டுக் கொண்ட கோடுகள். ஆனால் சிலசமயம் கோடுகளதை் தாண்டவும் வணேிதத்தான் இருக்கிறது. ஆனால் என்ர நிலமைை வறே. 'அழகான பூருஷன், என் மலே் அன்பயைே வதை்திருக்கிற பூருஷன். நான் அளவு கடந்து காதலிக்கிற பூருஷன். இப்படிப்பட்ட ஓரு பூருஷனுக்காத் தான் நான் தூரோகம் சயெ்தன், அகலிகை சயெ்தது போல. ஆனால் பூருஷன்மார்கள் மனிசிமாரை அடித்து, உததை்து சித்திரவதை சயெ்து பிழிகிற நிலயைிலை மனிசிமார் கோடுகளதை் தாண்டி ஓட வணேிதத்தானே இருக்கிறது. ஆனால் என்ரை நிலமைைக்கும் அவர்களின்ரை நிலமைைக்கும் நிரம்ப வித்தியாசமிருக்கு. கிறிஸ்டினா சொன்னது போல் அரை நரேத்தோடயே, லிவு எடுத்துக் கொண்டு அப்பாட்மனெ்ட் திரும்பினனே். திரும்பும்போது சனைா டவுனிற்கு போய் காய்கறிகளும், கணவாய், சுறா, மீ ன் வகைகள் வாங்கிக் கொண்டும், மறக்காமல் ஓரு டசின் சனைா

சரோக்களும் வாங்கிக் கொண்டு டாக்ஸி பிடித்து திரும்பினேன். மீனன் மணத்தோட சப்வயேல் வரமுடியாது. 'பாக்கிஸ் ஆர் டேட்டி அன்ட் ஸ்மலெல்லி' என்ற க□ற்றுக்கு இலக்கணமாக நின்று கொண்டு வர வேண்டும். 'மீனன் மணத்தயை நுகராதவர்கள் மாதிரி ஓவ்வொருத்தனும் முகத்தை திருப்பாவதை பார்த்துக் கொண்டு நிற்க வேண்டும். பசோமல் டக்ஸி பிடித்துக் கொண்டு போறது தான் நல்லது. ஆனா இங்க டக்ஸி சரியான எக்ஸ்பனெ்ஸிவ். ஆனா எந்த நாளுமா டக்ஸியிலை பேறம். எப்பாலும் இருந்திட்டுத் தானே. என்றாலும் இருக்கிற பிரச்சனைக்குள்ள இப்படியான சலெவுகளை தவிர்த்துக் கொள்ளுறது தான் நல்லது.

எல்லாம் கழிச்சு கையில வாறதே ஆயிரத்தி இருந□று தான். அதிலை ஐந□ற்றி ஐம்பது ரணெ்டிற்கு போக மிச்சத்தில் சப்வே பாஸ், சாப்பாடு, வீ□ட்டுக்கு அனுப்பியது போக மிச்சமனெ்று ஒன்றுமயேில்லை. என்ரை பரேச்சனல் சலெவுகளுக்கே போதாத நிலை. இங்க பூரஷன் பணெ்டாட்டி கல்யாணமாகி இருந்தால் கொஞ்சம் ஈஸி. வலேை வலேை என்று முதுகு முறிந்து கையில வாற காசு தான் 'வலெ்பயெர் எடுத்தாலும் வரும். பசோமல் "வலெ்பயெரே எடுத்துக்கொண்டு அக்கடா என்று இருந்து விடலாம். இது போதாதனெ்று கிறடிட் காட் பிரச்சனை வறே. இங்கத்தை 'சிஸ்டம் சரியில்லை. கடன் கடன் என்று தந்தே எங்களை அடியாக்கிப் போடுறாங்கள். ஊரிலை உள்ள பிரச்சனைகள் வறே. இங்க உள்ள பிரச்சனைகள் வறே, அங்கு இங்கு போல நினசை்ச கார், வீ□டு, உடுப்பு என்று வாங்க முடியாது. விதவிதமாய் சாப்பிட முடியாது. காசிருந்தா தான் எல்லாம் வாங்கலாம். இங்க எல்லாமே வாங்கலாம். அனுபவிக்கலாம். ஆனால் கடனுக்கு□த் தான். அங்க கஷ்டப்பட்டு காசு சரேத்து சந்தோசமாயிருக்கலாம். ஆனா இங்க கஷ்டப்படாம சந்தோசமாயிருந்து விட்டு, பின்னாலை கிடந்து நல்லா உளையலாம். ஊரிலை மட்டும் அரசியல் பிரச்சனை இல்லை என்றால் கொஞ்சம் உழைச்சுப் போட்டு பசோம நிம்மதியாய் வாழலாம். இப்ப ஊரிலை அம்மா தங்கச்சிமாரின்ரை நிலை என்னவோ? அதுகளை ஒருமாதிரி இங்காலை க□ட்டி வந்து விட்டால் நஞ்சுக்கு ஆறுதலாயிருக்கும். ஸ்பொன்சர் பண்ணி ஆறுமாதமாச்சு, இன்னமும் அங்க போர்ம்ஸே போகவில்லையாம். இனி போர்ம்ஸ் போய் எல்லாம் நடந்து முடிய இன்னும் ஓரு வருசமாவது எடுக்கும். அதுக்குள்ளை நாடிருக்கிற நிலையிலை என்னவலெ்லாம் நடக்குமோ? அவசரத்துக்கு களவாய் க□ட்டிக் கொண்டு வரலாம் எண்டா ஓவ்வொருத்தனும் பதினைந்து, இருபதனெ்று கடேகிறாங்கள். அவ்வளவு பரிய காசுக்கு நானெங்க போவன். எங்கட படெியளலெ்லாம் எங்காலதைான் இவ்வளவு காசை உழகை்கின்றார்களோ? ஆரகை் கடேடாலும் இருபது முடிஞ்சுது ஓருமாதிரி தம்பி வந்து சரேந்திட்டான். போனமுறை பதினைந்து கூடுத்தும் அம்ஸ்டர்டாமில் திருப்பி அனுப்பிப் போட்டான்கள். ஆனா இந்த முறை ஏஜண்ட் படெியன் ஆள் விசயகாரன். கொண்டு வந்து சரேத்திட்டான்' என்கிறான்கள். எனக்கனெ்றால் தலசை்துத்திறது. என்னாலை ஓரு சதம் சரேக்க முடியாமல் கிடக்கூது. இவர்கள் எப்படித்தான் இப்படி உழசை்சுத் தள்ளிறாங்களோ?

சிந்தனைகளுக்கு ம□ட்டி கட்டி வதை்து விட்டு கொண்டு வந்த காய்கறிகளையும் மீனயையும் பிரிட்ஜில் அடுக்கி வதை்தனே். களைப்பாயிருந்தது. "ஆரஞ் ஜ□ஸ்" எடுத்துக் கூடித்து விட்டு வந்து சோபாவில் சிறிது நரேம் படுத்துக் கிடந்தனே். சுகமாயிருந்தது. சிறிது நரேம் அப்படியே படுத்திருந்து விட்டு எழுந்தனே். டபே்பில் பழயை பாட்டு கசட்டபை் போட்டனே். பாட்டகை் கடேட்ட படி கிச்சின் கபடே்பில் இருந்து எலலாவற்றயையும் வளெியில் எடுத்து வதை்தனே். போனமுறை வாங்கி மிஞ்சியிருந்த ப□ச்சி மருந்தை "ஸ்பிறே பண்ணினனே். இவ்விதம் ஸ்பிறே பண்ணி விட்டு சனைா சரோக்காலை கீ□றினா தான் எபக்டிவ் ஆக இருக்கும். ஓரு மாதிரி இந்த வலேை முடிய இரு□ட்டி விடத் தொடங்கி விட்டது. இனி பார்க்குக்கும் போக முடியாது.

இன்றைக்கு நல்ல றஸெட் எடுக்க வணேட்டும் என்று எண்ணிக் கொண்டனே். வலேை சயெ்து களதை்த உடம்பு உடம்பாேடு ஓட்டிக் கொண்டு எரிச்சலாக இருந்தது. ஆறுதலாக பரியதொரு கூளிப்பு உடம்பிற்கு இதத்தை தந்தது. மனம் தளிெவாக இருந்தது.

அவருக்கும் பாேன் பண்ணினால் என்ன என்று பட்டது. சாேபாவில் ஆறுதலாக சாய்ந்தபடி அவரது நம்பரை டயல் பண்ணினனே்.

"ஹலாே யாரது?

அவர் தான். அவரே தான். அவரது. கூரலகை் கடே்டதும் நஞெ்சலெ்லாம் விம்முகிறது. அவரது கூரலகை் காலமலெ்லாம் அப்படியே கடே்டுக் கொண்டே இருக்க வணேட்டும். பாேல் பட்டது. பசாேமல் சிறிது நரேம் அப்படியே இருந்தனே்.

"ஹலாே. ஹலாே"

அவர் பாேனை வதை்து விடுவார் பாேல் பட்டது.

நான். தான் என்னதை் தரியுதா என்றனே். சிறிது நரேம் மளெனமாயிருந்தார். பிறகு கடே்டார்.

"என்ன விசயம்"

'உங்களுடன் கதகை்க வணேட்டும் பாேலிருந்தது. அதுதான் பாேன் பண்ணினனே். இஃப் ய ஆர் ஃபிரீ , ஐ லகை் ரு இன்வடை் ஃபாேர் டின்னர் என்றனே்.

இதற்கு சிறிது நரேம் மளெனமாயிருந்தார்.

"இங்க பார். தயவு சயெ்து இனிமலே் இப்படிப் பாேன் எடுக்காதை, நீ இதுவரை தந்த பிரச்சனகைளே பாேதும்"

"ஹலாே. பிளிஸ். பிளிஸ். பாேனை வகை்காதங்கே்காே. உங்களாேட கொஞ்ச நரேம் வடிவாய் கதகை்க வணேும்."

ஆனால் அதற்காள் அவர் பாேனை வதை்து விட்டார். அவர் நிலயைில் அவரில் எந்த வித பிழயையுமில்லை. ஆனால் இப்ப என்ன சயெ்வது? சிறுவன்தான் இதற்குச் சரி. அவன் ம லமாகத்தான் விசயத்தை அணுக வணேட்டும் ஓருவளேை இவ்விசயத்தில் மூடிவு ஏமாற்றமாயிருந்தால் என்ன சயெ்வது? வீ ட்டாரை ஓரு மாதிரி இங்காலை எடுத்து விட வணேட்டும். அவர்கள் வந்ததும் என் வாழ்க்கையையும் மாற்ற வணேட்டும். வாழ்க்கை மூழுக்க இப்படியே உழதை்து உழதை்து யாருக்கும் பயனில்லாமல் எனக்கும் பயனில்லாமல் வாழ்ந்து மூடிந்து விடக் க டாது. அதை விட யாருக்காவது பயனுள்ளளவாக வாழ்ந்து மூடிந்து விட வணேட்டும். தற்பாேதையை நிலயைில் ஊரிற்கு பாேனாலாவது அகதிகள் முகாமிலையாவது வலேை சயெ்ய மூடியும்? அனாதகைள் ஆச்சிரமங்களில் பணிபுரிய மூடியும்? எத்தனையாே ம ன்றாம் உலக நாடுகளில் சம க வலேை சயெ்வதற்கு பாேதுமான தொண்டர்கள் கிடபை்பதில்லை. அங்கு எங்காவது சனெ்று வலேை சயெ்ய வணேட்டும். கூறநை்தது மனதிற்கும் நிம்மதியாக இருக்கும். அதே சமயம் எத்தனையாே பரேுக்கும் பிரயாேசனமாயிருக்கும். வாழ்க்கையை பயனுள்ளதாக்க

வணேண்டும்.

அப்போதும் தான் இவ்வளவும் நரேமும் லறைற்றே போடாமல் இரும்பதை உணர்ந்தனே். இரும்டில் இவ்விதம் இரும்பதும் கூட ஒரும் விதத்தில் பும்தும்மையான அனும்பவமாகத் தான் இரும்க்கிறதும். இரும்டில் இரும்ந்தபடியன்னலினூடும் தொலவைவில் தரிகின்ற ஒளிப்பொட்டும்க்களை பார்ப்பதும் கூட சும்வாரஸ்யமாகத் தான் இரும்க்கிறதும். இரும்டில் இரும்க்கயில் தான் ஒளியின் அரும்மயைே தரிகின்றதும். ஒளியின் அரும்மயைை அறிவதற்கும் இரும்டில் இரும்க்க வணேண்டும் பேல தான் படும்கிறதும். இரும்ளும்ம் ஒளியும்ம் வாழ்வின் அடிப்படதை் தத்தும்வங்கள் பேல படும்கிறதும். இரும்ளும்ம் ஒளியும்ம் எத்தும்ணை விசித்திரமான ஜோடி ஒன்றில்லாமல் ஒன்றில்லை. ஆனால் இரண்டையும்ம் ஓரே இடத்தில் காண மும்டியாதும். எனக்கும் என் சிந்தனை சிரிப்பதை் தரும்கின்றதும். இப்படியே என்னும்ம் கொஞ்ச நரேம் இரும்ந்தால் தத்தும்வ ஞானியாகி விடும்வனே் பேலிரும்ந்ததும். எழும்ந்தும்லறை்றபை் பேட்டன். இதும்வரை ஆட்சி சயெ்தும் கொண்டிரும்ந்த இரும்ள் பேன இடம் தரியவில்லை. எனக்கும் சிரிப்பாக இரும்ந்ததும். ஓரும் வித கும்றும்கும்றும்ப்பும்டன் லறை்றை ஓம்ப் பண்ணி விட்டனே். மீ ண்டும்ம் இரும்ளின் ஆட்சி. சிரித்தும்க் கொண்டிரும்ந்த ஒளி இரும்ந்த இடமே தரியவில்லை. சிறிதும் நரேம் ஒளிக்கும்ம் இரும்ளும்க்கும்ம் இடயைிலான விளையாட்டை ரசித்தபடியே இரும்ந்தனே். பரியதொரும் தத்தும்வமொன்றை அறிந்தும் விட்டதும் பேனன்றதொரும் தளிெவில் நஞெ்சும் மகிழ்ந்திரும்ந்ததும். உதடும்கள் பாடல் ஒன்றை மும்ணும்ணும்ணும்கின்றன.

"சோதி என்னும்ம் கரயைற்ற வளெ்ளம்
தோன்றி எங்கும்ம் திரை கொண்டும் பாய
சோதி என்னும்ம் பரெும்ங்கடல் சோதிச்
சூறை, மாசறும் சோதியனந்தம். சோதி என்னும்ம் நிறவைிம்ஃதும்லகசை் சுழ்ந்தும் நிற்ப, ஓரும் தனி
நஞெ்சம் சோதியனெ்றதொர் சிற்றிரும்ள் சரேக் கும்மநை்தும் சோரும்ம் கொடும்மயைிதனெ்னே!"

□□□□□□□□□□□ **12:** □□□□□□□□□□□ □□□□**!**

மறுநாள் அவள் நரேத்துடனயேே எழுந்து விட்டாள். அவசர அவசரமாக விழுந்தடித்துக்கொண்டு வலேகைக்கு ் பாேகும் பரபரப்பில் பஸ் பிடிப்பதற்கான தவேயைதேுமின்றி நித்திரை விட்டெழும்புகயைில் மகிழ்ச்சியாகத் தான் இருக்கிறது.

"சனைா சாேக் படட்ு கரப்பான் ப□ச்சிகள் ஆங்காங்கே மயங்கியும் சதெ்தும் கிடந்தன. பார்ப்பதற்கு ் பாவமாகக் க□ட இருந்தது. எங்களுக்கு ் பிரியமான பறவயைொன்றை அல்லது மிருகமொன்றை தூன்பறுத்தினால் கொன்றால் நஞ்சு வலிக்கின்றது. உயிர்களை கொல்லுதல் பாவமனெ்று மனம் அடித்துக் கொள்கின்றது. ஆனால் எறும்புகள், ப□ச்சிகள், நுளம்புகள் பாேன்ற சிறுயிர்களை ந□றுக்கணக்கில் கொல்லும் பாேதே ஏதாே இயல்பானதொன்றை சயெ்வது பாேல் மனம் இருந்து விடுகின்றது. இச்சிறு உயிர்களுக்கு மட்டும் பசேும், சிந்திக்கும் சக்தியிருந்தால் நிச்சயமாக அவை மனிதனின் இந்த பாரபட்சமான பாேக்கிற்கு எதிராக குரல் கொடுக்காமல் பாேகாயின.

சதெ்திருந்த கரப்பான் ப□ச்சிகளை க□ட்டித் தள்ளினாள். அப்பாட்மனெ்ற் மழுக்க நனக்கு க□ட்டித் தூப்பாரவாக்கித் தண்ணி இலசோகத் தளெித்தாள். சாம்பிராணி கொளுத்திப் புகயைை படரவிட்டாள். மனதுக்கு இன்பமாக இருந்தது. டபே்பில் கிடந்த பக்திப்பாடல் கசடெ்டை ஓடவிட்டாள். 'பால்மனக்கூது பழம் மணக்கூது பழனி மலயைிலே இவளது இத்தகயை பாேக்குக்கு இவளது அப்பாவின் வளர்ப்பும் தான் காரணம். பாரதி பக்தரான தமிழ் வாத்தியார் அவர். சவைபக்தர் க□ட, பாரதி பாடல்கள் பல இவளுக்கு மனப்பாடமாக வருவதற்கே காரணம். இவளது அப்பா இவளுக்கு படிப்பித்த தமிழ்ப் பாடம் தான்.

பத்து மணியளவில் டலெிபாேன் அடித்தது.

"ஹலாே" "ஹலாே.கூட் மாேணிங் ரீ ச்சர், என்ன சயெ்யிறே"

சிறுவன் தான்.

ஹாய் சிறுவா.ஃபிரீ யாயிருந்தால் வாவன். நான் வக்கஷேனில் நிற்கிறன்'

'என்ன விசயம், திடீ ரனெ்று லிவு எடுத்துட்டாய்" 'மனம் சரியில்லாமல் இருந்தது. நறேெ்றுத்தான் இந்த யாேசனை வந்திச்சு. எதுக்கும் இங்க வாவன். ஆறுதலாய் கதபை்பம்"

'சின்ன ஷாெப்பிங் ஒண்டு சயெ்ய வணேும். சயெ்து பாேட்டு வாறன். ஏன்டீ ச்சர், உனக்கு ஏதாவது வாங்க வணேுமாே? வணேுமனெ்டால் வாங்கி வாறனே."

"நீ கடேெ்டதும் நல்லாப் பாேச்சு. எனக்கும் பால் வாங்க வணேும். உனக்கு பிரச்சனயைில்லை எண்டால் வாங்கி வாவன்."

"ர□ பரேெ்சன்ட் தானே"

"அதே தான்"

நல்ல வளேை போன் பண்ணினான், பால் பிரச்சனை தீ ர்ந்தது. இனம் புரியாத சந்தோசகரமான உணர்வு நெஞ்சமெங்கும் பரந்து கிடந்தது. சிறுவன் பாலுடன் வந்தபோது மணி பதினொன்றை தாண்டிவிட்டிருந்தது.

'என்ன, டீ ச்சர் அப்பாட்மெண்ட் தெய்வீ கச் சுழலிலை மணக்கூது'

சிறுவன் மௌன்பு பேோல இல்லை. இயல்பானவனாக மாறிவிட்டிருக்கிறான். நல்ல மாற்றம் தான். இவ்விதம் தனக்குள்ளாகவே எண்ணிக் கொண்ட டீ ச்சரின் இதழ்களில் புன்னகை கேோடு கிழிந்தது.

"பார்த்தியா சிறுவா, சுழல் மனதை மாற்றி வகைக்கிறதே"

மங்கலகரமான சுழல் நெஞ்சுக்கு மகிழ்ச்சியதை் தருகின்றது. அமங்கலமான சுழல் நெஞ்சுக்கு அமதியை அழித்து விடுகின்றது. சுழல் ஏற்படுத்தும் பாதிப்பு பற்றிய உரையாடல் அவனுக்கு பழயை நினைவுகளை ஏற்படுத்தின. அவன் மௌனத்தை அவள் கவனித்தாள்.

'என்ன சிறுவா' என்ன மௌனம்? 'பழயை நினைவுகள் சிலவற்றை உன்பேச்சு ஞாபகப்படுத்தி விட்டது. தட்ஸ் ஓல்"

பழயை நினைவுகள் மௌன்பை் பேோல் அவனை உறைநிலைக்கு தள்ளி விடாததை அவள் அவதானித்தாள். அவள் சமபை்பதற்கு ஆயத்தங்கள் சயெ்யத் தொடங்கினாள். அவன் அவளுக்கு உதவிகள் சயெ்யத் தொடங்கினான். 'சிறுவா நீ பழயை நினைவுகள் என்றதும் தான் ஞாபகம் வருது. நீ இன்னம் உன்ரை கடந்த கால வாழ்க்கையைை் பற்றி கூறவில்லையே'

'டீ ச்சர் உன்னிடம் சொல்றதாலை எனக்கு நல்லதுதான்'

இவள் றஸை் கூக்கரில் அரிசியும் அதற்களவான தண்ணிரும் ஊற்றி பிளக் பண்ணினாள். இவன் அவளுக்கு வெங்காயம் உரித்து தந்து உதவினான்.

'டீ ச்சர் ஓரு காலத்திலை பல எதிர்பார்ப்புகளுடன் இயக்கமொன்றில் சரேந்தன்'

'என்ன. என்ன நீ இயக்கத்தில இருந்தனியோ இவளுக்கு வியப்பாக இருந்தது.

"இளம் ரத்தம். சமூக அநியாங்களை கண்டு பொறுக்காமல் பொங்கியெழும் துடிப்பான நெஞ்சு, பல்வறேு கனவுகள் நெஞ்சை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருந்த நரேம். ஆனால் எல்லாமே வீ ணாய் பேோயிற்று'

'எனக்கு விளங்காத விசயமே இதுதான் சிறுவா"

'என்ன டீ ச்சர் சொல்றாய்"

'ஊருக்காக மக்களுக்காக தங்களது சொந்த வாழ்க்கையை தியாகம் பண்ணிவிட்டு

இயக்கமனென்று பாேறீ ங்களே. அததை் தான் என்னால பாரிஞ்சு கொள்ள மாடியலேை. அப்பப்பா. என்னால் கொஞ்சம் க□ட மாடியாத விசயம்'. இவள் உடம்பசை் சிலிர்த்தாக் கொண்டாள்.

'டீ ச்சர் உனக்கு இதுதான் பாரியலேை. ஆனா எனக்குப் பாரியாத விசயம் என்னவனென்றால்'

"என்ன?"

"சொந்த வாழ்க்கயையே தியாகம் பண்ணிப் பாேட்டு பாேராடப் பாறப்பட்ட எங்களுக்கு இடயைில் உருவான பாேட்டி ப□சல்கள், பொறாமை, ஒற்றுமையின்மை. இவற்றதை்தான் பாரிய மாடியவில்லை."

இவள் இதற்கு மளெனமாயிருந்தாள் பின் தொடர்ந்தான்.

"நாங்கள் பாறப்பட்டதோ ஏதோ ஒன்றுக்கு. கடசையில கிடசை்சதோ டீ ச்சர். என்ரை உயிர் நண்பனை சாகடிக்கவே நான் காரணமாயிருந்திட்டன்."

'என்ன சொல்றாய். சிறுவா"

இதுதான் இவனது உறதைலுக்கு காரணமான விடயமோ? இதுவாகத்தான் இருக்க வணேடும்.

‘என்ரை நண்பனை இயக்கத்தில சரே்த்ததே நான் தான். கடசையில அவன்ரை உயிரபை் பறிப்பதற்கு நானே காரணமாயிருந்து பாேட்டன். அவனை எச்சரித்து தப்பி வபை்பதற்கு க□ட எனக்கு நிறயை நரேமிருந்தது. ஆனா நான் அப்படிச் சயெ்யவயேில்லை டீ ச்சர். இயக்கத்தில நான் வசை்சிருந்த அளவு கடந்த பக்தி, விசுவாசம் என்ரை கண்ணையும் கட்டிப் பாேட்டுது. நானே அவனகை் கதை சயெ்தன்'

‘என்னத்துக்கு சிறுவா."

'டீ ச்சர் அவன் ஓளிவு மறவைில்லாது பசேுறவன். அவனது அந்தப் பாேக்கே அவனுக்கு எதிரியாய் பாேட்டுது. எப்படியாே அவன் மலேை ‘உளவாளி என்ற சந்தகேம் ஏற்பட்டு விட்டது.

"என்னயைே கதை சயெ்யச் சொன்னார்கள். கடமயைசை் சயெ்தனே். ஆனால் மாடிவாே'

‘என்ன சிறுவா சொல்லுறாய், அவனுக்கு என்ன நடந்தது?"

'அவன்ரை உடம்பகை் க□டப் பார்க்கலேை, சித்திரவதை சயெ்தே கொன்றுபாேட்டார்கள்'

'இதனென்ன இதனென்ன அநியாயமாய் கிடக்கு நம்பவே மாடியலேை"

'இதுதான் எனக்கும் விளங்கலேை. உயிரை தியாகம் சயெ்து பாேராடப் பாறப்படறும். ஆனா எங்களுக்குள்ள ஒன்றாய், ஒற்றுமையாய் சயெற்பட மட்டும் எங்களாலை மாடியவில்லை. உயிர்த்தியாகத்தையும் விட எங்களுக்கிடயைிலான பாேட்டி ப□சல்கள் மாக்கியமாகிப்

பாேய் விட்டனவா? இதுதான்.எனக்கு விளங்கலேன"

இவளுக்கு இவனபை் பார்க்க பரிதாபமாய் இருந்தது. கானல்களாகி விட்ட கனவுகளசை் சுமந்துகொண்டு, உயிர் நண்பனின் முடிவுக்கும் காரணமாயிருந்து விட்டு தவிக்கிறான். இதுவரையில் இவள் இயக்கங்களபை் பற்றி ஆராயும் தகுதி தனக்கில்லை என்று எண்ணிக் கொண்டிருவந்தவள். நடபைறெும் சயெல்களுக்கு ஏதாவது சரியான காரணங்கள். இருக்கும்னெ எண்ணியவள். ஆனால் இன்று தான் முதன்முறையாக இயக்கங்களிலும் தவறுகள் நடபைறெக் கூடும் என்பதை உணர்ந்தாள். மிகவும் அற்பத்தனமான கவேலமான விடயங்களிற்காகக் கூட அவற்றில் தவறுகள் நிகழக் கூடும் என்பதை உணர்ந்தாள். இதற்கு சாட்சியாக எதிரில் சிறுவன் இருக்கின்றானே. 'நான் ஒருவிதத்தில் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறனே். இவள் இன்னொரு வகயைில் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறாள். இவளது பாதிப்பு இவளோடு சம்பந்தப்பட்ட தனிப்பட்ட பிரச்சனை. ஆனால் என் பாதிப்பு, முழுச் சமூகத்தயைுமே பாதிக்கும் விடயம். முழுச் சமூகத்தின் தலவைிதியயைுமே தங்கள் ககைளில் வதை்திருக்கின்ற இயக்கங்களில் ஏற்படும் பாதிப்புகள் முழுச் சமூகத்தயைுமே பாதித்து விடுகின்றன. இயக்கங்களுக்கு இடயைில் ஒற்றுமயைில்லை என்றால் பாதிக்கப்படுவது யார்? இவன் அவன்ரை ஆள். அவன் இவன்ரை ஆள். இவன் அவனுக்கு சாப்பாடு போட்டான். அவன் உவனுக்கு தண்ணி வார்த்தான் என்று பாதிக்கப்படுவது யார்? இயக்கப் பிளவுகள் இயகங்களை மட்டும் பாதிக்கவில்லை. மொத்தச் சமூகத்தயைுமே பாதிக்கின்றன. ஏன் இன்னமும் இயக்கங்களால் இந்தச் சின்ன விடயங்களை கூட உணர முடியவில்லை. உயிரயைே தியாகம் சயெ்யத் தயாராக இருக்கிறோம். ஆனால் உடற்பகயைை தியாகம் சயெ்யத் தயாராக இல்லை. இந்த உடற்பகை இருக்கும் மட்டும் நமக்கு உய்வில்லை. நிச்சயமாக உய்வில்லை. அவள் இந்த சூழலை மாற்ற விரும்பினாள். இந்தப் பிரச்சனயைை இத்தோடு இப்பாேதகை்கு விடுவாேம். இது பற்றி மலேும் கதபை்பது சிறுவனது மனநிலயைை மலேும் கூழப்பி விடும். இவ்விதம் எண்ணினாள்.

'சிறுவா. சாப்பிட்டுப் பாேட்டு வளெியாலை பாேட்டு வருவமா' என்று கடே்டாள்.

'எங்க பாேகலாம். இந்த சமயத்திலை டீ சர்சர்"

"ஒண்டாரியாே சயன்ஸ் சனெ்ரர் பாேவமா? தூரமுமில்லை. பக்கத்திலை தான். பொழுது பாேகும். என்ன சொல்லுறே சிறுவா"

அவனுக்கும் அவள் யாேசனை பிடித்திருந்தது. ஓகே. டீ சர்சர் எனக்கும் இது நல்லதாய் படுகுது என்றான்.

'சிறுவா, டி.வி. பார்த்துக் கொண்டிரு. அதுக்குள்ள வளெிக்கிட்டு வாறன்"

இவனுக்கு டி.வி. பார்க்கிறது அவசியமாயிருக்கவில்லை. அங்கு கிடந்த புத்தகம் ஒன்றை எடுத்துப் புரட்டினான். "ஸ்டீன்பகெ் கின் "த பரே்ல்" என்ற சிறுநாவல். இவன் முன்பு எப்பாேதாே வாசித்திருந்தான். ஓரு முத்து மனித மனத்தில் ஏற்படுத்தும் உணர்வுகளை, விளைவுகளபை் பற்றிய கதை. மனித மனத்தின் இயல்புகளை அழகான சிறுநாவலாகப் படைந்திருந்தார் ஸ்டீன்பகே், சில பக்கங்களபை் புரட்டியவன் அதை அப்பால் வதை்து விட்டு, பாட்டு கடே்பாேம் என்று எண்ணியவனாக எழுந்தான்.

'ஹாய் சிறுவா! எப்படியிருக்கிறன் அதற்குள் அவள் முகம் கழுவி ஆடை மாற்றி

வந்திருந்தாள். அழகான வளைளையில் நீ லப்பாளளிகளிடட நறசலேை கடடியிருந்தாள். கநதலை அழகாக மூடிநதா கொணடை பாேடடிருந்தாள். பொடடா வதைதிருந்தாள். அழகாக இருந்தாள்.

'டீ சச்சர் உணமையிலயேே நீ நலல வடிவுதான்' தாங்ஸ் சிறுவா' அவள் மனம் மகிழ்சசியில் பரிதத்திருந்ததா. மனித மனம் பாகழ்சசிகக எப்பாேதுமே அடிமையாகி விடாகிறதா. பாகழ்சசி இன்பதத்தை தந்தா விடாகிறதா.

'அப்ப என்ன வளிகக்கிடாவமா அவள் தான் கடேடாள். இரவுரும் பாறப்படடா அப்பாடமனெட் கதவு வரை வந்திருக்க மாடடார்கள்.

"ட்ரீ ங். ட்ரிங். ட்ரிங்'

டலிபாேன். யாராக இருக்கும்? டலிபாேனை எடாப்பாேமா? அல்லதா பசோமல் விடாவாேமா? அவளதா தயக்கத்தை கவனித்த அவன் கடேடான்.

'என்ன டீ சச்சர், தயங்கூறே"

'எந்த ஓரு மூக்கியமான காேலையும் நான் எதிர்பார்க்கலேல. யாராயிருக்கும்."

'டீ சச்சர் எதுக்கும் ஆன்ஸர் பண்ணு. உன்ரை ஹஸ்பண்டாே தரியாது"

"அதுவும் சரிதான்."

அவள் டலிபாேனை எடாப்பதற்கு திரும்பினாள். இவன் அவளுக்காக கதவுரகில் காத்துக் கொணடிருந்தான்.

[தொடரும்]